

ח ב' מו"י שם הלכה ו
קושי"ע שם סעי' נד:
ט ג' מו"י שם הלכה יס
קושי"ע שם סעי' נז:
י ד' מו"י שם ופי"ב שם
הל' עו סמג שם עור
שו"ע שם סעי' ג:

תוספות ישנים

אשרה כלי זיכרון עליו •
 ויש לו לומר שהמחנה
 עד גמר • וא"ת כי
 משכנתא מה בעלי במלחמה
 דלא מהמנא • י"ל דדוקא
 בליסטים יחידים • אבל
 במלחמה יראה היא
 להמתין :

תוס' חד מקמאי

איבער איהר חוקים
אין מלכות בעולם
מי אבירי מלך לשחק
ומרעה לך חוקה תת
שטייט ערלויב ערשט
עלנו מערה הוא מת
ואני צנחתי
נאמנת שאני
דאסרני בי הכי לדייך
איהרש נאם לדיידיה
נאם איהרש נאם יא
מעיקר קל"ד חזקת
הוא מן קרם שחית
מן המערה ואני צנחתי
ואקשר איהר נאמנת
משום דאנה ברדיס
ישני ליה דאם איהר
הוא מן קרם שחית
מן המערה נאמנת
חכם כבאי עניני
באמרת אקני ברחות
ונצחתי ויהר נאם ש
נצחתי ויהר נאם ש

אלא שאתה לא
 לה כי הכי גדול
 אחרת שיש שפא
 פתח בורה לרדה נס
 מצא פתח לבחור
 ואשר לפתח דאפול
 אחרת שיש שפא
 לפתח הפעה אלא בר
 אן מהר דמסקר
 שחור עש פועה ע
 ושמורבא כל מוסר
 דאפול שחור (נפש
 עברה) (נפש עבר)
 ח"ש נפלו עש עבר
 חכמים נפלו עש
 לימים אן מ ואנ
 ניצח הונא הת
 כר' איר דאפול
 וזינע עליה "מ
 מקרא קס"ח של
 בא עליה ועל בעל
 והיא היתה חספה
 נפול והיה נפול
 אלא נפול בעל חספה
 דאפול ברדי
 מוסר שיש עש וש
 איה בורא אן אחר
 מוסר בעל חספה
 לחור כל המוצא אחר
 אנשים אחר
 דאפול דלא ידע
 במוסר עש אן
 מיה מוסר דאפול
 דאפול מוסר
 חספה קיימא אן נפול
 אלא בעל חספה
 ברדי אן הבא הי
 שפא נאנח
 שלמים אנשים
 את השנים שכל י
 עירן ומוסר שפא
 עש מוסר אן
 והיה אחר ברדי
 ובין אשפול
 עברת למוסר
 ומוסר אן

שפרעו וּלְכָן יֵשׁ לְהִלָּמִיז בְּמִיּוֹ לֵאלֹהִים
שְׂכָרְתִּיךָ כִּי־זָן שְׂכָרְךָ לֹא שְׂכָרְךָ
וְזִינְךָ תוֹלֵה בְּשִׁכְחָה וְגַם יֵשׁ לוֹ מִיּוֹ:
דא בְּעִית אִמְרָה שְׁלוֹם בְּשִׁלוֹם:
וְהָיָה אִמְרֵי לֹא קִלְמָר מִיּוֹ
שִׁיבוֹלָה לומר מֵת עַל מִטְוֵה וּכְרָחָה
דְּהִיבָא שְׁהֵרַב בְּמַלְחָמָה אִמְרִינן מִיּוֹךְ
שִׁיבוֹלָה לומר נִהְרַב וְלֹא בְּמַלְחָמָה
אֲבָל נִהְרַב אֲחוּ מֵת לֹא: **אז** לְמַלְחָמָה
לֹא אִתִּי מָה לִּי לִשְׂקָר וּמִרְעַל לְחֻמָּה-
אִרְ"י לֵאלֹהִים דְּמִי־בְעִיתִי בְּפִי־קִי
דְּבִבְא בְּתֵרָא (דף ה: וס) פִּרְעֵתִיךָ
בְּחוּךְ וּמִי יֵשׁ מִחֵיָּתִין בְּמִיּוֹ לֵאלֹהִים בְּעִי-

נממור פֿרענדלך חזר זמני חי חסד
מה לי לשקר ומרע לה לחזקה אר
לא דהסם מרע עה הכא לא מרע
לה כיון דאמרה בדרמי וחי לא חסד
הסם לפי שאין אווה כלל שיהיה פורע
בחור זמני אבל הכא מרע דייטש
להיות אמת דמת במלחמה וכן הא
דקאמר ב' האומר בקידושין (דף סד'
אמר בשעת קידושין יש לי בנינים וחי
לי אחים ובשעת מיתה אמר אין לי
בנים ויש לי אחים נאמן להחרי (ב)
פירוש אי הכי איפכא ואין נאמן לאסור
דברי רבי ור' נתן אומר כ' ומפרש
הסם טעמא דרבי משום דאחי מה לי
לשקר ומרע לה לחזקה מינו דא
בעי פטר לה בגיטא אבל הכא אמרה
בדרמי ולכן לא מרע ולרבי נה
דאמר הסם לא מרע הסם דבשעת
מיתה יש לו להיות נאמן יוסר

מעמא דער אחד נאמן נאמן
דמילתא דעבידא לאיגלו
לא משקר הכא נמי לא משקר • ולי
יאמר דדדמי ביון שהדבר יהיה גלו
וא דלמא טעמא דנאמן משום דרייקא
ומינסבא והכא לא דייקא כלומא
לעולם לא יאמר עד אחד דדדמי
כמו האשה עלמה ומכל מקום אי
להאימי דהי דלא אמר דדדמי האש
לא דייקא כאן וסומכת עליו וית
ממה כשאומר מזה על מטוה כיון ד
רגלים לדבר אבל אין לפרש כי דלמי
טעמא דעד אחד משום דרייקא ואפי
אמר דדדמי נאמן דהא אפייל דרייק
האשה למה לו להיות נאמן כי
דאמר דדדמי: **אמר** רבי עקיב
כשירדתי לגהרדעאל לעבר שנה
בסוף מסכת דברות (דף כז:) אמר
דדמי עקיבא לא הניח כמותו בזה
ישראל ולכן היה יכול לעבר שני
בחולה לארץ וכן לריך לומר ב' ש'
דמילא (דף יח:) גבי ר"מ שהלך לעבר
שנה בעיטא שלא הניח כמותו בזה
דעביא חולה לארץ היו דלדדמי
בחוקת הביתים (ב"ב דף ע"י) קימי קמי

מיה עיבר בחוזה לארץ וכן יחזקאל ובר
ק' כו' ושם היה רבי יוחנן גדול מה
אם השנה לריבה להתעבר דהא שט
גה שביעית ושום חונם היה שלא חישב
א ראו שהעלום המים ולכך אמרו בדדמ
וחזקו

דא' בעיא אמרה שלום בעולם (ב) או דלמא
 ביון דאיוחזקה אמרה בדדמי ולא אתי מה לי
 לשקר ומרע חוקתיה ת"ש "עיישני עלינו בית
 עיישני עלינו מערה הוא מת ואני נצלתו אינה
 נאמנת שאני התם* דאמר לה כי היכי דלירידך
 איתרחיש ניסא דליריה נמי איתרחיש ניסא
 ת"ש נפלו עלינו עובדי כוכבים נפלו עלינו
 ליסמים הוא מת ונצלתו נאמנת התם כדרב
 אידי* דא"ר אידי אשה כלי ויינה עליה ההוא
 גברא דבשיליה הלוליה איתלי גורא כי גנני
 אמרה להו דביתוהו חוו גבראי חוו גבראי אתו
 חוו גברא חרובא דשרי ופסתא דידא דשריא
 סבר רב חייא בר אבין למימר היינו עיישני
 עלינו בית עיישני עלינו מערה אמר רבא
 מי דמי התם לא קאמרה חוו גבראי חוו גבראי
 ועוד גברא חרובא דשרי ופסתא דידא דשריא
 ורב חייא בר אבין גברא חרובא דשריא
 אימא איניש אחרינא אתא לאצול ואכילתיה
 גורא ופסתא דידא דשריא גורא איתליא (ג)
 ואתיליד ביה מזמא ומחמת כיסופא אול
 וערק לעלמא איבעיא להו עד אחד במלחמה
 מהו טעמא דעד אחד מהימן משום
 *דמילתא דעבידא לאיגלווי הוא לא משקר
 ה"נ לא משקר או דלמא טעמא דעד אחד
 משום *דהיא גופא דייקא ומינסבא [א] והבא
 *כיון דוימנין דסניא ליה] לא דייקא ומינסבא
 אמר רמי בר חמא ת"ש *אמר רבי עקיבא
 כשירדתי לנהר דרעא לעבר השנה מצאתי
 נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי
 שאין משיאין את האשה בארץ ישראל
 על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא
 ונמתי לו כן הדברים אמר לי אמור להם
 משמי אתם יודעים המדינה הזו משובשת
 בגייסות כך מקובלני מר"ג הוקן שמשאיין
 האשה על פי עד אחד מאי מדינה משובשת
 בגייסות לאו אע"ג דמדינה זו משובשת כך
 מקובלני שמשאיין על פי עד אחד אלמא
 עד אחד מהימן אמר רבא אי הכי מאי
 שנא מדינה זו כל מקום שיש גייסות מיבעי
 ליה אלא אמר רבא ה"ק אתם יודעים שמדינה
 זו משובשת בגייסות ולא אפשר לי למשבק
 איניש ביתי ומייתי קמי רבנן כך מקובלני
 מרבן גמליאל שמשאיין האשה ע"פ עד אחד
 ת"ש מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו באין
 מבבבא והשיא רבי נשותיהן ע"פ נשיוהא מים
 כעד א' דמו וקתני השיא ותסברא (ג) כים שאין
 פאשטו אסורה אלא ה"ד דאמרי אסקינהו קמן
 וחזינהו

אלו עיבדו בארץ ישראל י"ל דשום חונם היה וכן שי בירושלמי
 דסנהדרין דף כ"ו (ו) ר' חייא בן זרעקי ור' שמעון בן יהו
 י"ל לעבד דקאמר הם לאו דוקא אלא הישוד בעלמא ע
 וחריש ובפ' קמא דסנהדרין (דף י"ב) אמר ר' חזון מעבדי
 דכמלחמה דמז'התא סלקא דעתך שראו הגסים ששצבו אצל

[illegible]

ה'תשנ"ח. י"ב כ"ג
 תרין מתניין קאמרה מה סתמא
 ואשמועינן מתניין דהוילי וסלוס
 בעולם אע"ג דלא אמרה על מטרו
 כהדיא מסתמא מה על מטרו קאמרה
 ובזמן קיש מלחמה בעולם סתמא
 מה דלחמה קאמרה על מטרו

[פ"ז כה]

מאת ענן מסתור ודני קמחי/עיתא

[illegible]

על כן: לקמן קצת:
י"ח כ"י כבודות [לוי]

בעיני לשקורי לא הוי מחזקה מלחמה
בעולם: נסלו עלינו עובדי כוכבים

כ"ו. והא הכא היא החזיקה וקטני
נאמנת אלמא אמרינן מה לה לשקר:
הסם דדרב אידי דר אבין - כלומר
הכא כיון דמנחמה קטנה היא דלוי
הוא בזהדי לא אמרה בדרמי אלא
נערה וחזיא ליה דמית דאשה לא
מסתפיא מלכסטים: **כדר' אידי**. במסכת
ע"ז ב"פ' חין מעמידין (דף כה):
חין וזרעו - אהא איהוה: חין:

קוֹל נֶכֶדִי קִי - קִי אֶתְּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּחָנוּ הַזֶּה וְהַיָּמִים הַלְלוּ אֶתְּכֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[illegible]

עם אבא יוסי בן־סימאי בספינה
כמלחמה דמו ונשים *אפי' מאד
לדבר סיפורי דני ונשים ויצינו לדבר

וקדמוני עסיא ערדיסקים אספמיא ומה
בן מריה ומויאו קשיא לר"י דבפ"ז זה בורר
מדרים לקיף היה קורא אותם רועי בקק
שביעית היתה כדמוכח ההם דקאמר בה
בארץ ישראל כפרתיש' לעי' **והא** מיכ

שלוש אינה נאמנת * ה'ם בשאין שלום עמה שהמלחמה היא בנשים ובאנשים אבל בלויסטים שיש שלום עמה נאמנת דהא שנינו דהא כרב אריה לא מירא בעולם אינה נאמנת אלא שהחזיקה למלחמה על האנשים ונשים * אבל אם אמרה מצאני פלני בעלי הריז או שבאי לויסטים עלינו ה'ה בתל ארזה והשאי ר"נ את נשותיהם ע"פ דעת אדור * אלמא דבעה ל' אמר מלחמה * אקרי * נכח * אני הייתי ע"פ דרשנו דפ' שני דכיון שלא היה לה סמכיה דקתני שלום בעולם נאמנת * ויורדא * אם אמרה מה בעולם כפשוטי אפי' במלחמה נאמנת * וכן אפי' אמרה שני בעולם במלחמה קאמרה * אמרה * על מסה דוקא קאמרה ושהמלחמה בעולם אמרה * מה במלחמה קאמרה ולי' ה'ה' הוה שפירשי' לא קשיא מרדא דאפי' לא יאקוים מהני * כגון דא' בשלשום בעולם נאמנת * ואי קשיא ק' מאי ק' מיעביא ליפשוט מסכני' דקתני מלחמה בעולם אינה נאמנת ולא אמר מה ל' לשקר אי בעי אמר דהוה דקתני מלחמה לומר מה על מסה * וזה התירוי' אינו מספק למי במלחמה וקבירתי ורחתא לא מרתתה דהא מ' במלחמה קאמרה * ואי לכי מסבירא דכיון דמלחמה בעולם ודוקא דאמרה בדרס' ולא משקרה לפי דעתה מנ' דאי בעי משקרה לפי דעתה לומר מה על מלחמה בעולם כיון דאי בעי אמר תססה ולא משקרה שהמנינו לה לחכי בעיאי א' אמר מה ל' לשקר במקום ודוק א' לא * א"כ כשהמלחמה בעולם כ' כ' לשקר בעולם דעוים דהא איתא לחוקה שהמלחמה בעולם ולא אפישימא * בעי' ולחורא אישקרי לא אמר' מה ל' לשקר במלחמה בעולם * וכו' *